

Myslíte si, že se člověk může poučit z vlastních chyb?

Y 2 K²

Vážně ano? A kdy to bylo naposledy?

„Ne, vážně si myslím, že je člověk zvláštní tvor. Už od prapočátku všeho dění, kdy první zvíře, které se zdánlivě podobalo člověku slezlo ze stromu, sebralo ze země klacek a ulovilo jím svou první kořist... Už tehdy bylo předem rozhodnuto o neblahé budoucnosti této modré planety. Říkejte si tomu jak chcete. Já tomu říkám teorie neřízeného chaosu. Člověk sám nejlépe ví, co je pro něj špatné a přesto, nebo snad právě proto zkouší, co všechno je sám schopen vydržet. Dokonce se ani nebojím vyřknout obavu, že již dnes je každý z nás do určitého způsobu závislý. Bereme jako logickou samozřejmost, že otočíme kohoutkem a poteče studená nebo teplá voda. Zmáčkne vypínač a rozsvítí se světlo. Dokážete si vůbec představit ráno bez vašeho tradičního hrnku kafe? A potom ještě bez toho druhého, třetího a čtvrtého? První dva dny asi ano. Jenomže jak tedy závislosti předejít, když se jí učíme už od ranného dětství? Ptáte se proč od ranného dětství? Tak třeba protože čaj obsahuje zhruba stejné množství kofeinu jako káva, protože čokoláda a vůbec cukrovinky celkově vyvolávají prokazatelně pocity euforie a u Aztéků se čokolády dokonce používalo jako afrodiziaka (nehledě na vedlejší účinky v podobě přebytných kil). Protože arašídy mají ještě větší návykovost než čokoláda. Protože alkohol je zhruba stejně nebezpečný jako cigarety a přesto se zdrazují jen tabákové výrobky. –A to nemluvím o výherních automatech a kasinech.

Ano... Toto byl počátek 21. století. Století bez závislosti ve kterém se denně spálilo celosvětově více než 35 tun tabáku, vypilo okolo 63 hektolitřů koncentrovaného alkoholu a na sázkách udělal obrat 3,5 miliardy dolarů. –A bohužel i dnes, v roce 2098 je na každém z nás, do jaké míry si každý sám sobě přizná, že je na něčem nebo na někom závislý. A teprve potom, až se mezi masou lidí najde někdo, kdo nebude holdovat podobným návykům a bude žít pouze o chlebu a vodě... Teprve potom se ho zeptám, jestli by dokázal žít i bez toho. Jestli by dokázal žít bez vzduchu, který si mimochodem sami sobě otravujeme. Jestli má člověk vůbec nárok na přežití bez závislosti. Jestli je člověku závislost závislá...“

„A co od nás vlastně tedy chcete? Máme rozhodnout o Vaší žádosti na kryogenní suspendaci, a zatím jste nám nevyličil jediný pádný důvod, který by se k Vám nějakým způsobem vázal více než ke komukoliv jinému.“

„Víte, jak jste si již všichni určitě přečetli v mých osobních spisech, jsem povoláním programátor. Rád bych se tedy zmínil o tom, proč chci být na čas zmražen. Snad je to pouze moje paranoia, ale strašně nerad bych připomínal, co se stalo před sto lety.“

„Myslíte fenomén Y2K?“

„Jo, přesně ten. Tehdy celý svět s obavami hleděl na blížící se rok 2000. Renomovaní softwaroví analytici tvrdili, že se zhroutlí kompletní infrastruktura, protože software není připraven na datum, které bude začínat dvojkou. Dovedete si to představit? Počítače si začnou myslet, že je rok nula... Už tehdy, když byla softwarová kinetická evoluce téměř v plenkách, lidé ji využívali až do morku kostí... Ať už se jednalo o prosté řízení osobních počítačů nebo složitých mechanismů v atomové elektrárně... Lidem by tato nula již před sto lety dokázala zlomit vaz...“

„Ale nakonec se tak nestalo.“

„Ano, máte pravdu. Nestalo... Snad za to mohla náhoda a nebo Bill Gates.“

„Bill Gates? Myslíte toho průkopníka umělé inteligence?“

„Ano. Přesně ten. V roce 2012 firma Microsoft představila novou verzi operačního systému WinUx (Microsoft odkoupil korporaci Linux v roce 2010 a stal se tak světovým monopolem ve vývoji operačních systémů). WinUx měl od počátku neuvěřitelné schopnosti, které se samovolně rozvíjely podle profilu uživatele. Nejenže byl počítač schopen s člověkem volně komunikovat, ale sám dokázal řešit určitá rozhodnutí místo člověka. Právě tímto se Bill Gates proslavil nejvíce. Málo kdo si však dnes, takřka po sto letech uvědomuje, že kdyby byl nepřišel systém Windows98 mohli jsme se ocitnout znovu v době kamenné.“

„Ted' ale přeháníte.“

„Eh. Ano... Jenomže nemůžete vyvrátit fakt, že nebýt Microsoftu, byla by úroveň operačních systémů zpomalena nejméně o deset let.“

„Dobrá. Vraťte se ale k tématu. Proč se chcete nechat zmrazit?“

„Abych to zkrátil. Každý se děsil roku 2000 a dnes po sto letech si jen málokdo uvědomuje, že co se nestalo před sto lety, může se stát dnes.“

„Vy si snad myslíte, že by se mohlo stát něco jako Y2K²?“

„A proč ne? Dvacáté století. Ještě před vynalezením prvního počítače. Tehdy když skončila první světová válka. Víte o čem mluvím?“

„Asi ano. Myslím, že jsme se o ní učili v novodobém středověku. Co se tehdy stalo tak závažného?“

„Je to modelový důkaz, že člověk není schopen poučit se z vlastních chyb. Tehdy prý člověka byli schopni i zavřít do blázince, když řekl, že by se někdy mohly hrůzy první světové války opakovat.“

„Vy tím tedy chcete říct, že ten Váš druhý pád všech počítačů by vyvolal třetí světovou válku?“

„To samozřejmě ne. Ale uvědomte si prosím, že stejně tak jako po první světové válce, ani mi nic neděláme proti tomu, aby se historie neopakovala.“

„Tedy abych to zkrátil tentokrát já - pane Johnsone. Vy tvrdíte, že člověk není schopen naslouchat radám. A zrovna těm Vaším, že ano. No dobrá tedy, ať je po Vašem. Jako důvod pro zmrazení Vám napíšu nevyvratitelnou paranoiu, před letopočtem končící nulami. Vyhovuje Vám to?“

„Napište si tam co chcete. Jediné, co chci je, abych se probudil do reality, ve které nebudou podobné problémy.“

„Takže to sepíšeme... Cal Johnson, narozen 15-07-2070, svobodný, netrestaný, zaměstnaný jako programátor si je vědom rizika spojeného s kryogenní suspendací. Tady to podepište. Kdy chcete být vlastně probuzen?“

„Vždyť jsem to řekl. Až bude jisté, že nebudou podobné problémy.“

„Souhlas příbuzných máte?“

„Ano, tady.“

„Děkuji. Vyrozumění o provedení suspendace Vám bude doručeno poštou během několika dnů. K Vaší cele bude na Vaši žádost připevněn vlastní zdroj, i když jsme Vás ujistili, že k výpadku nemůže dojít... Víte... Pokud mohu mluvit za sebe, řekl bych že spíše než sem jste si měl zajít ke cvokaři.“

Komise pro kryogenní suspendaci / hluboká budoucnost

„Je mi zima... Kde to jsem?“

„Uklidněte se. To za chvíli přejde. Právě jsme Vás rozmrazili.“

„Strašně mne bolí hlava. Jaký je rok?“

„Byl jste velmi dlouho pryč pane Johnstone. Za tu dobu se hodně stalo. Softwarová krize v roce 2100 zničila celou infrastrukturu. Celou jsme ji museli znovu vybudovat...“

„Co je kruci za rok?!“

„2199. V záznamech jsme zjistili, že jste programátor. Potřebujeme někoho, kdo žil okolo roku 2100, aby přeprogramoval naše systémy. Čekáme další krizi.“